

Békési Híradó

Róm 8:1-2 – Nincs tehát most már semmiféle kárhóztató ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak, mivel az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől.

XVIII. évfolyam 2. szám – A BÉKÉSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG DÍJTALAN IDŐSZAKI HÍRADÓJA – 2017. július

Kálvin János imái

Könyörgés Istenre hagyatkozásért

Mindenható Isten! Messze vagyunk Tőled zarándok utunkon. Ezért azt szeretnéd, hogy mi mindennek ellenére Igéd tanítását követve, a helyes utat válasszuk, s azon maradjunk, hogy aztán végül erről le nem térve, eljussunk Tehozzád.

Kérünk arra, hogy hit által láttasd meg velünk, ami rejtve még, hogy egyedül Rajtad csüngve, s egyedül a Te előrelátásodra hagyatkozva, szilárdan higgyük, hogy gondoskodsz életünk-ről és üdvösségünk-ről, aminek következtében mi valóban biztonságban érezzük magunkat.

Mert még ha a legádázabb vihar is tör ránk, mi akkor is teljes nyugalomban maradunk, míg végül az örök és lelki nyugalomhoz eljutunk, amit a mennyekben már elkészítettél számunkra a mi Urunk, Krisztus által. Ámen.

Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.

Róma 8:38-39

500 ÉVE REFORMÁCIÓ

„Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?”
(Róm 8, 31)

450 ÉVE MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ

Szerkesztői jegyzet

Kedves olvasók!

Július elején jelenünk meg a Békési Harangszóval, amelyben néhány aktuális kérdésről szeretnénk tájékoztatni Önöket. Az alábbi igeverset helyezte a szívemre az Úr: „Mert így szól az Úr Isten, Izráelnek Szentje:

megtérve és megnyugodva megmaradhattatok volna; csöndességben és reménységben erősségtel lett volna; de ti nem akarátok;” (Ézs 30,15)

Ézsaiás nagyon nehéz időben volt Izrael prófétája. Isten tiszteletének megsértése a bálványkultusz, az erkölcstelen élet, a formális vallásosság, a szociális igazságtalanságok. Mindezekért a prófeta elkerülhetetlennek látta Isten ítéletét, amely a nemzeti összeomlás formájában jön el a könnyelmű és hitetlen népre. Azt hirdette, hogy meg kell térnie a népnek, és akkor Isten is könyörületes lesz Izraelhez. Tehát a reform, a visszaalakítás a megoldás a nép számára. Erről beszéltek ötszáz éve a mi reformátoraink is, akik útjára indították a reformációt. A fenti ézsaiási sorok a megmaradást a megtéréshez és a higgadsághoz kapcsolták. Isten az ember erőssége. Csendben és reménységben jelenik meg az Úr az ember előtt. Micsoda ígéret ez a ma emberének is! Az ige egy megdöbbentő fél mondatral zárul: „Ti nem akartátok”. A választás az emberé. Mi döntjük el a sorsunkat a választásunkkal. Választhatjuk a megmaradást, de a pusztulást is. Isten Igéje, a Biblia hasznos kísérő az élet mindennapjaiban. Megmutatja nekünk, hogy korábbi korok emberei és közösségei milyen tapasztalatokra tettek szert az Istennel való járásban. Minden a tanulságunkra íratott meg. A reformáció egyik legfontosabb következménye, hogy a Bibliát az emberek kezébe adta, mégpedig az anyanyelvén. Senki sem mondhatja, hogy nem tudta az igazságot, nem találkozott vele. A megtérés által a jutalmunk a megmaradás.

Isten békési református gyülekezetében is a reformáció, a nagy évfordulók álltak a középpontban. Azt egyházi ünnepes félév véget ért. Számos felemelő és olykor megható pillanatban volt részünk. Ezekről adunk számot ebben a lapszámban. 2017 a reformációról szól. Használjuk ki ezt az évet és vessünk számot hitünkkel! Kellemes nyarat és személyes reformáció kíván:

Mucsi András a szerkesztő

Kedves Olvasó!

A rekkenő nyári meleg közepette jólesik egy kis hűsölés akár a hűvös szobában, akár egy csöndes vízpart vagy fürdőmedence mellett, legalább is annak, aki ezt megteheti. Hiszen aki dolgozik, főként, ha ezt a szabadban kell megtennie, az csak a gondolataiban játszhat el ezzel az élménnyel.

A nyár a szabadságolások ideje is, amikor a családok együtt lehetnek, eltöltve néhány napot valahol, távolabb a megszokott lakóhelytől. Ezek az időszakok igencsak felértékelődnek egy olyan világban, ahol minden olyan gyorsan változik körülöt-

tünk, s mi magunk is részeseivé válunk a gyorsuló időnek, a rohanó tempójú világnak.

Ha végigtekintünk gyülekezetünk elmúlt időszakának eseményein, akkor igen gazdag skáláját találjuk azoknak a kisebb-nagyobb programoknak, rendezvényeknek, amik tarkították a mögöttünk hagyott hónapokat. Az erről szóló beszámolókat megtaláljuk lapunkban. Itt is felgyorsultak az események, amiben közrejátszott a Reformáció 500. évfordulója is.

De túl a rendkívüli eseményeken, színes programokon, ott voltak a szokásos alkalmaink is: hétközi reggeli áhítatok, bibliaórák, vasárnapi istentiszteletek. Azok az alkalmaink, amik menetrendszerűen, időjárástól és évszaktól függetlenül megtartatnak. S amikről az utóbbi időkben egyre inkább meg kell állapítanunk: egyre kevesebben vesznek részt rajta gyülekezetünk tagjai.

Ha éppen a kánikula tombolása miatt csappan meg a vasárnapi istentiszteleten részt vevők száma, azt megértem. Vagy éppen azért, mert többen elutaztak jól megérdemelt szabadságukra, ezt is megértem. De amikor se kánikula, se szabadság...

Van egy Ige, ami mostanában többször is eszembe jutott: **„Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.”**

Ezeket a sorokat az Efézusi gyülekezet tagjainak írja Pál apostol (Ef 5,14.), akiknek az életében számos visszaesés volt tapasztalható. Ezért is folytatja így Pál a fenti sorokat: **„Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltetek; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak. Éppen ezért ne legyetek megfontolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.”**

Kérdezzünk vissza: mi is az Úr akarata? Megint csak az Ige szavával felelve: **„Hiszen nem kívánom én a bűnös ember halálát – így szól az én Uram, az Úr -, hanem azt, hogy megtérjen útjáról, és éljen.”** (Ezékiel 18,23.)

Az Élet Istene ma is ezen munkálkodik! Ne legyünk restek Őt újra és újra meghallgatni, akaratait még jobban megismerni, hogy annak elfogadóiként és cselekvőiként minél teljesebb életünk lehessen!

Hívogassunk másokat is alkalmainkra, bölcsen kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak!

Katona Gyula lelkipásztor

Ülésezett a presbitérium

A Békési Református Egyházközség Presbitériuma és az Igazgatótanács május 26-án tartotta legutóbbi ülését, amelyeken egy sor fontos határozat született, pl. a presbitérium létszámának csökkentéséről a következő választás után.

Az előző ülés jegyzőkönyvi határozatainak ismertetése és az elnöki jelentés elfogadása után a gyülekezet első negyedévi gazdálkodásáról szóló jelentés napirendi pont megtárgyalására került sor. Megállapításra került, hogy a perselypénz és az egyházfenntartói járulék tekintetében lemaradás van az időarányoshoz képest, de itt elsősorban év vége felé szokott nagyobb összeg befolyjni. A kiadásoknál a fizetések kifizetése időarányos. A számvizsgáló bizottság átnézte. Az intézménynél a csökkenő gyereklétszám miatt a bevételek is csökkennek, de az iskola takarékosan gazdálkodik. A Szánthó Albert utcán a felújítás után lesz megtakarítás a rezsi tekintetében. A presbitérium a jelentést elfogadta.

Szükségessé vált az iskola alapító okiratának módosítása, de ez technikai módosítás volt, a telephelyek és a létszámok meghatározását érintette. Az iskola több pályázatot is benyújtott, így a gimnázium udvarán szeretnének egy

új tornatermet. Ezt követően a Pedagógiai Program módosítására is sor került. A szakközépiskolai képzés jövőre beindul, az engedély most jön meg. A programot a fenntartó hagyja jóvá, de előzetesen bekérték a véleményeket a tantestülettől, a diákönkormányzattól és a szülői munkaközösségtől is.

A presbitérium elvégezte a presbiterválasztással kapcsolatos teendőit. A presbitérium úgy döntött, hogy a jelenlegi 24 fő helyett csak 16 presbitert és 6 pótpresbitert választanak. A 16 presbiterből hárman vidékiek lesznek, hárman békésiek. A választási és jelölő bizottság tagjai: Katona Gyula, Jenei Béla, Liskai Gáborné, Gellenné Körösi Eszter és Csapó Anna.

Az építési ügyek között elhangzott, hogy folyik a templomtorony felújítása. A munka elindulhat, a Vektor aktualizálta a költségvetését, 3 év alatt változtak az árak is. Volt egy kövizsgálat, a kerengő anyagát megnézték, rendkívül jó állapotú a homokkő, a repedések vélhetően a földrengéskor keletkeztek. 1978-ban volt a földrengés. A beszivárgó nedvesség megtette a dolgát. A budapesti kőjavító cég modern anyagokkal helyre tudja állítani. Nem kell vasbeton szerkezetet készíteni. Egyszerű kő restaurálás lesz. Ehhez a presbitérium pályázati pénzeket, támogatásokat, adományokat vár.

Rauszné Nagy Zsófia presbiter jelezte, hogy a csigakészítők bevételeiből megvásárolják a gyülekezet új rendezvénysátrát. A felajánlást a presbitérium köszönettel elfogadta.

Mucsi András és dr. Püski János presbiterek a református temetőik borzasztó állapotát (lopások, bozót) kifogásolták hozzászólásukban és szorgalmazták ennek megváltoztatását.

Kedves Olvasó!

Immáron eltelt fél esztendő a 2017. évből. Vége a tanévnek, és „kitört a vakáció”. Ady Endre verse ilyenkor, évzáró idején számtalan iskola udvarán el szokott hangzani:

*Június volt s ujjongtunk, nincs tovább,
Most gyertek szabad mellű örömek
S pusztuljatok bilincses iskolák.
(Üzenet egykori iskolámba)*

Boldogult diákkoromban tőlem sem volt idegen ez az érzés, bár a vers folytatásában Ady figyelmeztet az „Élet csörtetésére” és a „döbbség némaságra”, de ez akkor lényegtelen volt számomra is. Ma már tudom, mert bölcsen megtanított az Isten, hogy:

„Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak. Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje az ültetésnek, ideje annak kiszagztatásának, ami ültettetett.” (Préd.: 3:1-2.)

A **rendelt idő**, pontosabban fogalmazva az Isten által rendelt idő igen komoly dolog, azt elmulasztani, figyelmen kívül hagyni nagy butaság, hiszen többé már nem tér vissza sohasem. Az persze igaz, hogy mulasztásainkat egy ideig tudjuk pótolni, de sokkal több energia, fáradtság szükséges hozzá, vagy az is lehetséges, hogy az elszalasztott **rendelt idő** már pótolhatatlan; könnyelműségünk, felelőtlenségünk, gyávaságunk vagy lustaságunk árát meg kell fizetnünk, azt helyettünk senki meg nem fizetheti. Az is igaz persze, hogy a rendelt időt mindenkinek személy szerint rendeli ki mennyei Atyánk, és ha nem vagyunk önteltek, elbizakodottak, gőgösek, hataloméhesek, elvakultak, istentagadók, figyelmeztetni is szokott: *Vigyázz a rendelt idődd fogyóban van!*

Tudom, hogy talán „a nevetésnek” az ideje van, „és ideje a szökdelésnek”, hiszen „kitört a vakáció”, ahogy már említettem, de kedves Olvasóm, legyen bölcsesség benned meglátni, érzékelni, észrevenni mire rendelte az Úr azt az időt, amit neked adott felfoghatatlan szeretetében, határtalan bölcsességében és végtelen hatalmában.

Gellén János egyházközségi gondnok

Író a zsinat élén – reformátusok és irodalom

Híres magyar íróink, költőink közül sokan reformátusok voltak, közelebbi-távolabbi kötelékük az egyházhoz gyakran műveiken is nyomott hagyott. A magyar kultúra napján irodalmi arcképcsarnokunk nagyjainak református gyökereit térképezzük fel.

A magányos szónok

A magyar kultúra napját 1989 óta ünnepeljük január 22-én, arra emlékezve, hogy 1823-ban ezen a napon tisztázta le Kölcsey Ferenc (1790–1838) a Himnusz kéziratát. Nemzeti imádságunk szerzője költő, politikus és nyelvújító volt egy személyben, rendes tagja a Magyar Tudományos Akadémiának, valamint alapító tagja annak a Kisfaludy Társaságnak, amelynek pályázatára küldte el később Arany János a számára hírnevet szerző elbeszélő költeményét, a Toldit.

Kölcsey Ferenc a Debreceni Református Kollégiumban tanult tizennégy éven át, ahol a visszahúzódi fiatalember a könyvek világába merült; az árva gyermekre a kollégium főgondnoka különös figyelmet fordított. Kölcsey később levelezőtársa, majd jó barátja lesz a kora szellemi életét meghatározó Kazinczynak, aki rendkívül inspirálóan hat rá.

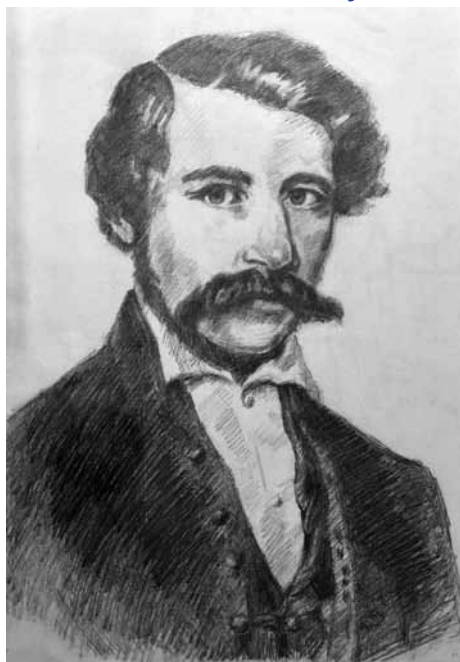
A magyar nyelv megújítója

Kazinczy Ferenc (1759–1831) a nyelvújítás vezéralakja, író, költő az Akadémia rendes tagja. Művelődésében szintén meghatározóak a református intézmények: gyermekkorában három hónapig ő is a Debreceni Református Kollégiumba járt, majd a Sárospataki Református Kollégium diákja lett, ahol elsajátította az ógörög nyelvet, és a retorikai osztályba is felvették.

Később a pataki főiskolán jogi tantárgyai mellé felvette a teológiát is.

Miután belekeveredett a Martinovics Ignác-féle összeesküvésbe, bírái fővesztésre és teljes vagyonelkobzásra ítélték. I. Ferenc magyar király azonban enyhítette büntetését, így végül több mint hat évet raboskodott. Kiszabadulása után anyagi gondokkal küzdött, 1806-ban kénytelen volt könyvtárát kétezer forintért eladni a pataki kollégiumnak. Széphalmi birtoka volt a bázisa kiterjedt levelezői, nyelvújítói és irodalomszervezői tevékenységének.

Aranytollú tanár

Arany János (1817–1882) költő, a Kisfaludy társaság elnöke, az Akadémia igazgatója és főtárgya. A Toldi-trilógia, számos vers, ballada és műfordítás szerzőjét a magyar nyelvet leginkább bíró és legszebben használó alkotónak tartják. Arany késői gyermek volt, szülei előtte kilenc gyermeküket temették el, csak Sára, a legidősebb maradt életben. A kis János békességben cseperedett hívő, református szülei szárnyai alatt. Mire iskolába került, olvasott, és kívülről fújt énekeket és bibliai történeteket.

1834-ben Kisújszállásra ment egy évre ideiglenes tanítónak, hogy pénzt szerezzen tanulmányai folytatására. Itt az a Török Pál volt a rektor, aki később református püspök lett. Könyvtára megnyílt Arany előtt, aki egyfolytában olvasott, német, francia, latin nyelven is.

Később a nagykőrösi református gimnázium magyar, illetve latin nyelv és irodalom szakos tanára lett. Bár a város parlagiassága és Arany tehetsége élesen elváltak egymástól, Arany mégis lelkiismeretes tanár volt a nagykőrösi tíz esztendő alatt is. Ekkor írta nagyobb műveit, és behatóbban tanulmányozta a magyar nyelvet, irodalmat és a világirodalmi eposzokat.

Ravatalánál Török Pál református püspök is mondott gyászbeszédet a Kerepesi temetőben.

A romantikus forradalmár

Jókai Mór (1825–1904) regényíró, újság szerkesztő a nemzeti romantika megteremtője kisbirtokos nemesi, református értelmiségi családban született, Komáromban. Szülővárosa református gimnáziumának diákja lett. Tanárai közül nagy hálával emlékezett a puritán szigorúságú, sokoldalúan képzett Vály Ferencre. Tőle tanult meg három év alatt angolul, franciául és olaszul, és az ő vezetése alatt készítette retorikai, poétikai és logikai feladatait. Jókai télen-nyáron mindennap már reggel öt órakor ott ült tanítója írószobájában. Úgy megszokta a szigorú napirendet, hogy idős korában is reggel hatkor kelt, és tízre végzett írnivalójával.

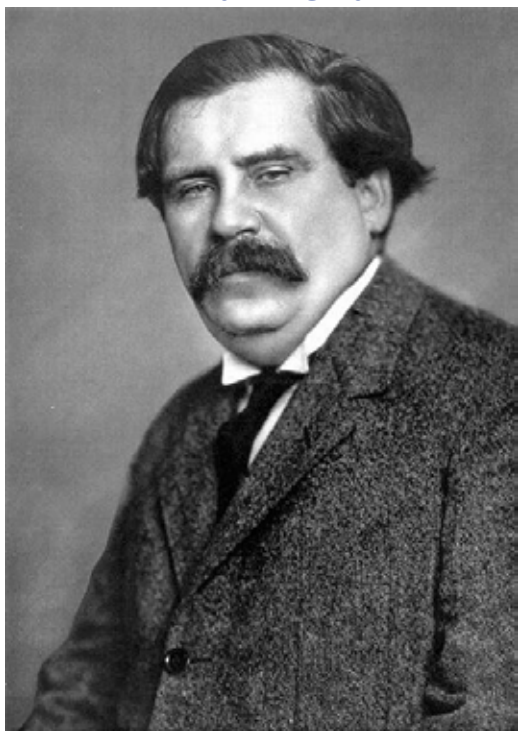
A második bölcseleti osztályra a Pápai Református Kollégiumba küldte őt édesanyja, végül itt érettségizett. Itt találkozott többek között Petőfi Sándorral is, akivel szoros barátságot kötött, és akivel együtt tevékenyen részt vett az 1848. március 15-ei forradalomban.

A kicsapongó kálvinista

Ady Endre (1877–1919) költő, politikai újságíró református lelkipásztorok leszármazottja volt anyai ágon. Tanulmányait szülőfalujában kezdte, az érminszenti elemi iskolában, ahol Katona Károly tanította írásra, olvasásra, számolásra, bibliai történetekre és zsoltáros énekekre. Szülei gimnáziumba szánták, így került a nagykárolyi piarista gimnáziumba. Saját bevallása szerint a szigorú intézmény falai között töltött évek voltak élete legszörnyűbb évei, bár ekkor barátkozott össze Jászi Oszkárral, akivel együtt jártak hittanra. Ady 1892-től a zilahi református kollégium diákja lett, ahol jelesre érettségizett. A zilahi intézmény a szerzetesi iskolából kikerülve a szabadságot jelentette számára, hiszen itt nyilvánosan is lehetett cigarettázni, és itt váltak rendszeressé a szombat esti kocsimázások.

Ady így ír Az én kálvinistaságom című írásában: „ősi, legősibb kálvinista vagyok, s ha valóságos nem is lehettem, de életemben, munkámban benne volt a protestantizmus”. Ezt olyan költemények tanúsítják, mint a Hiszek hitetlenül Istenben, a Krisztus-kereszt az erdőn vagy Az Úr érkezése.

A kedélyes regényíró

Mórícz Zsigmond (1879–1942) író, újságíró 20. századi realista prózairodalmunk legismertebb alakja. Anyai nagyapja református lelkész volt. Miután szülei elszegényedtek, apja, Mórícz Bálint kemény munkával, napszámosként teremtette elő a feltételeit annak, hogy mind a hét gyermeke tanulhasson. Mórícz Zsigmond Debrecenben kezdte meg tanulmányait, innen Sárospatakra, majd Kisújszállásra került.

Debreceni éveinek a Légy jó mindhalálig című regénye állít emléket. A cívisvárosban később teológiát is hallgatott, ám nem fejezte be tanulmányait.

A Nyugat hasábjain 1913-ban folyt egy disputa Ady, Mórícz és a szintén református vallású író, Szabó Dezső között. A magyar protestantizmus problémája címmel Mórícz így reagál Szabó azonos című írására:

„A reformáció Magyarországon inkább azt jelentette, hogy a műveletlen és teljesen szellemi analfabétaságban sínylő népet egyszerre rávezették az eszmék megértésének, a kultúra felfogásának lehetőségére. (...) A reformáció azért terjedt el olyan rohamosan, megdöbbentően egykettőre, mert felszívta a kiszáradt föld az esőcseppeket: úgy áhították a falvak maguknak az okos, felvilágosító, népvezető prédikátort, ahogy az éhes ember a falat kenyeret. (...) És aki ilyen közel került az Úristenhez, aki ilyen bátran mert és tudott belenézni a bibliába, annak már nem imponált tovább a császár generálisa, az a mellére ütött, s nyílt szemmel és fegyelmezett aggyal állott szembe bárkivel a maga igazának védelmére. Az ő kiterjesztett erőssége az Úristen volt, s ez jelentette az elméknek olyan felszabadulását a középkori sötét elnyomatás alól, amelyhez hasonló nagy világvirradás aligha volt több az emberiség történetében.”

Író nő a zsinat élén

A nemrégiben elhunyt Szabó Magda (1917–2007) Kossuth-díjas író, költő, műfordító szintén református volt. Szülővárosában, Debrecenben a református Dóczy Leánynevelő Intézetben tanult, és itt érettségizett 1935-ben. Latin–magyar szakos tanárként a helyi Református Leányiskolában helyezkedett el. Az országos ismertséget a Freskó és Az őz című regények hozták meg számára. A Freskóban egy református lelkészcsalád legkisebb, lázadó tagjának, Annuskának és családja további három generációjának története bontakozik ki. Másik, népszerű regénye, az Abigél – melyből tévéfilmsorozat is készült – a kálvinista Matula Leánynevelő Intézetben játszódik.

Szabó Magda 1985 és 1990 között a Tiszántúli Református Egyházkerület főgondnoka és a zsinat világi elnöke volt. Kilencven éves korában érte a halál otthonában olvasás közben. Tisztelői Debrecenben könyvesboltot és kávéházat neveztek el róla, mely ma is látogatható.

Jakus Ágnes (www.parokia.hu)

Némethné Juhász Bettina vizsgaprédikációja

2017. június 11-én volt Némethné Juhász Bettina beosztott lelkészünk vizsgaprédikációja a békési templomban. A Debreceni Református Hittudományi Egyetem képviselőjében dr. Bodó Sára tanárnő volt jelen a vizsgabizottság tagjaként. Az alábbiakban a lelkész vizsgaprédikációját adjuk közre.

Krisztusban kedves testvérek!

Kedves Gyülekezet!

Ennek a prédikációnak eredetileg április 23-án kellett volna elhangoznia. De már jóval korábban kiválasztottam (megjegyzem nem volt egyszerű) azt az Igét, amit a gyülekezet közössége elé szerettem volna hozni. Ez az Ige a textusként felolvasott Ézsaiási Ige, amely úgy kezdődik: „Ne félj!” Folyamatosan csak e körül járt az agyam, ezt az Igét forgattam magamba, és kértem a Mindenhatót, hogy mutassa meg az üzenetet, amit szeretne közölni. Mondhatnám, hogy éjjelem és nappalom volt ez az Ige. Aztán amikor a prédikáció megírására került volna a sor, kórházba kerültem. Ahol az orvosok komoly arccal közölték velem azt, ami talán egy szülő, egy édesanya legrettegettebb rémálma, hogy elveszítheti azt, aki a legfontosabb számára. És akkor ott teljesen tehetetlenül ismét csak ezek a szavak jártak a fejemben: Ne félj...enyém vagy...veled vagyok, én az Úr vagyok a te Istened. Csak már mások voltak a körülmények, más volt a szavak csengése, viszont az erő az érezhető volt benne.

Mert az élet bizony nagyon nehéz tud lenni

olykor és talán sok esetben teher is. De hangzott és hangzik a biztatás: Ne félj! Vagy akár azt is mondhatnánk: Ettől függetlenül is, élj. Mert élni kell bizony annak is aki lehet már 30 éve száll fel kora hajnalban ugyanarra a buszra és indul munkába. Élni kell annak is, aki úgy érzi egy taposómalom az élete, egy körforgás, ami szép lassan emészt fel. Élnie kell annak is aki, vég nélkül talán minden nap ugyanazokkal az emberekkel találkozik és küzd meg, veszekszik és nem látja az új kezdetet. Élni kell mindenkinek, akire rávirrad a hajnal, egy újabb nap, pedig azon a napon sem lesz más, mint özvegy, árva, beteg, netán kidobott, szegény, megcsalt, nehéz sorsot cipelő ember. Egy nagyon nehéz helyzetben szólalt meg először a felolvasott bátorító Ige: Egy reménytelen, kilátástalannak tűnő élethelyzetben mondja az Úr az ő prófétáján keresztül, a népének: Én veled vagyok, megsegítelek, hazaviszlek. Szól az életet mentő szó, egy népnek, aki távol hazájától, családtagjaitól fogásban száműzetésben él. Hiszen Ézsaiás könyve tudósít arról, hogy az Isten elleni sorozatos lázadás következménye az lett, hogy Krisztus előtt 598-ban Nebukadneccar babiloni király csapást mért a népre és a Babiloni birodalom távoli városaiba száműzte a papokat, prófétákat, az ország vezetőit, tönkre téve az ország közigazgatását és vallási életét. A nép hazája pedig, Júda földje feldúlva, temploma romokban, az emberek kifosztva, elnyomva, száműzötként élnek. Akik pedig netán ettől megmenekültek a négy égtáj valamelyik irányába vették útjukat. Ez a száműzetés komoly lelki válságot okozott a nép körében. Akiket kiráncigáltak otthonaikból, családtagjaiktól elszakítva elindítanak egy idegen országba, hogy ott töltsék le büntetésüket. Mindeközben tudjuk jól, hogy egy ilyen helyzet nem csak a hitet teszi próbára, de a szenvedés megtöri az emberi méltóságot is. Úgy nyilatkozik ebben az időben Isten népe: Hogy „üggyemmel nem törődik Istenem” (Ézs 40,27), „elhagyott az Úr engem, és rólam elfeledkezett az Úr” (Ézs 43,4). Isten népének akkori állapota teljesen kilátástalan, szinte semmijük nem maradt, semmijük sincsen, és talán ez még jogos büntetése is, és úgy néz ki lassan már a hitüket is elvesztik.

Ebben az élethelyzetben hangzik fel a száműzött népnek a biztató

Balról jobbra: Dr. Petneházi Zsigmond egyházmegyei jogtanácsos, Molnár Máté beosztott lelkész, Gellén János gondnok, Katona Gyula esperes, Dr. Bodó Sára teológiai tanár, Némethné Juhász Bettina, Németh Csaba

szó, hogy letelt a büntetés ideje, Isten elindította a felszabadító sereget, elindította a perzsa királyt, aki majd megdönti a babiloni elnyomást, és mindenki hazatérhet újra. Sőt hazatérésük során is minden szükségükről gondoskodik.

1. Ne félj!

Ebben az embertelen körülményben hirdeti meg a próféta Isten üzenetét, amelyben első és legfontosabb dolga biztatni a népet, hogy Ne féljen. Miért? „Mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy”. Bizony az Övéi vagyunk. Mert nem mi választottuk Őt hanem Ő minket. Ez nagy különbség. A prófécia két okot is felsorol annak jogán, hogy hozzá tartozunk, az Övéi vagyunk. Egyik a teremtés, másik a megváltás. Ő a teremtőnk és megváltónk. A bibliai gondolkodásban a teremtés és a megváltás egyaránt tulajdonjogot fejez ki. A teremtés tehát már eleve Istenhez köti az embert. Ami csodálatosan jelzi nekünk, hogy egyik ember sem ér többet a másikinál. Mindenki Isten tulajdona, Ő engedi az embereket élni, Ő adott nekik életet. A másik ok, a megváltás. A bibliaiban a megváltás egy jogi fogalom. Ha valaki eladósodott, akkor ő is és a családtagja is szolgálóvá lett. S ez az állapot mindaddig fenn állt, amíg egy közeli rokon nem vállalta azt, hogy kifizeti az adósságot. Ezt a közeli rokont nevezték megváltónak. Profán értelemben szólva Isten a legközelebbi rokon, aki megváltja népét bűneiből, és megengedi, hogy kiszabaduljanak az adósságból, és hazamenjenek. De ami a legfontosabb, hogy egy belső rokoni kötődés miatt vállalja fel népe adósságát és bűnét. Nem az isteni nagyvonalúságról szól tette, hanem ez a tett egy szeretetből fakadó elkötelezettségből indul. A megváltás munkájának elképesztő mélységeibe enged betekintést a próféta. Isten szíve titkainak mélységét mutatja ez meg.

2. Veled vagyok

Azonban joggal teheti fel a kérdést az akkori nép és a félelemben, üldöztetésben, szeretetlenségben élő ember ezek hallatán: mégis milyen előnyöm származik abból, hogy Isten tulajdona vagyok?

Hiszen a felolvasott Ige így szól: „Ha vizeken kelsz át én veled vagyok...”, „Ha tűzben jársz nem perzselődsz meg...” Nem azt mondja, hogy az emberi világ legszélsőségeiből helyzetei nem érnek utol. Nem azt mondja, hogy ez minket embereket nem érhet el, és nem tépázhat meg. A megváltott ember körül bizony nem változik meg a világ. Az ugyanolyan marad. Ott vannak a veszélyt jelentő csapások, az égető, fullasztó örvények, sodrások. De egyvalami mégiscsak más. Ugyanazon a folyón, ugyanabban a tűzben, ugyanabban a nyomorúságos helyzetben, maga az Isten ígéri, hogy Ő is átvonul népével együtt, népe mellett. És mégis ki, vagy mi árt-

hat a népnek, nekem, ha az Isten vonul mellettem? A tanítványok tökéletes példák erre, hiszen megtapasztalták, milyen az, amikor viharba keverednek és Jézus nem ül a csónakban. Aztán mennyivel másabb mikor jelen van. Tudjuk jól, hogy nem a viharral van a baj, nem a szélllel, még csak nem is a kettővel együtt, hanem azzal, ha abban a tudatban ülünk a csónakban, hogy egyedül vagyunk. Nem a problémákkal, a világgal van a baj, hanem azzal, ha azt érezzük mindezzel egyedül kell felvennünk a harcot. Nem az a probléma, hogy az ember fél, vagy aggódik, netán, hogy pozitív vagy negatív dologgal áll szemben, hanem az, hogy képes-e átlátni és túllátni azon, amiben él? Ezt a fajta látásmódot akarja megmutatni az Isten. Ez az a másikkal látásmód, amit a Biblia hitnek nevez. De higgyétek el testvérek, a hit számára pontosan ugyanolyan kihívást jelent elfogadni a szabadulást, gondviselést szóló üzenetet a szorongatás, félelem idején, mint hinni az ítélet és büntetés eljövételében akkor, ha az ember éppen jólétben él.

3. Mert szeretlek...

Mint ahogyan szó volt róla, az Isten hihetetlen mélységeket mutat meg. Szinte felfoghatatlan dolgokat mond az embernek. Csak kapkodjuk a fejünket mikor azt mondja „drágának tartalak”, „becsesnek” és „szeretlek”. „Hát kicsoda az ember, hogy gondod van rá?” Kiállt a szívünkbe a zsoltáros. Hát mennyit ér egy emberi élet? Mennyit ér a választott nép? Mennyit érek? Akarod tudni, hogy mennyit érsz? Amennyire mások értékelnek? Amennyire a hozzám közel álló emberek értékelnek? Amennyire a házastársam, szülőm, gyerekeim tart? Mennyi de mennyi mérce van avilágban, amihez hasonlítani akarjuk magunkat. Sőt amivel mérlegre teszünk másokat. Sem akkor sem ma nem foglalkoztatja az Istent, hogy mások mennyire becsülnék téged. Nem foglalkoztatja az Istent, hogy a választott nép egy kicsiny számú, másoknak nem számító nép volt. Még az sem foglalkoztatta, hogy a nép hogyan gondolkodott önmagáról. Mint, ahogyan ma sem számít ez. Ő drágának tart! Ő szeret. Ő az egyszülött Fiát küldte érted. Ennyit érsz neki. Tulajdon Fiát nem kímélve váltott meg. Mennyit érsz valójában? Ezt a Krisztus áldozatában láthatod meg.

Krisztusban Kedves Testvérek!

Nehéz és kemény üzenetet próbál átadni a próféta, a még mindig tévelygő népnek. A félelem, az elkeseredettség, kilátástalanság helyzetében próbálja megcsillantani azt a fénysugarat, amit az Isten küld, és amit mindenkinek meg kellene látnia. Az üzenet végén, még egyszer elmondja, csak hogy biztos legyen és mindenkimégértse: „Ne félj, mert én veled vagyok!” Mi pedig orcánk pirulásával döbbenünk rá, hogy mennyire megrémít minket az Úr szava, amikor bízunk kellene, de nem merünk. Amikor a félelem azért vesz erőt mert egyedül vagyunk. Pedig ember és ember között olyan sorsközösség jöhetne létre, ami a legnagyobb veszedelemben is a mindenható Úrra tud mutatni, amiben megtapasztalhatja Istenének jelenlétét. Amely közösségben felhangzik az evangélium és benne felismerjük, az Isten szavát, az Ő tetteit, és az emberi élet célját. Olyan közösség, ahol elhisszük, az Úr velünk van, megsegít, ezért nincs okunk félni.

A sokakat biztató Ige, a szívet megnyugtató Ige, egy kicsiny népnek szólalt meg először sok évvel ezelőtt. De tudom és hiszem, hogy szól ez ma nekem is, neked is, szól minden egyes gyülekezetnek, köztük a mienknek is. Ma ezen a szószerken, hiszem, hogy ezt a sokat jelentő bátorítást, ezt a reménységet nyújtó ölelést, ezt a megtapasztalt csodát kellett hirdessem a gyülekezet közösségében. Szívemből remélem, hogy sokak szívének ajtaja előtt tudott megállni ez a szép és csodálatos Ézsaiási biztatás, és azt, hogy az Isten mélységből magasságba emelő szabadítását megtapasztalva mindannyian hirdetőivé válhatunk az isteni üzenetnek: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy.” Ámen.

Ünnepi zsinat a reformáció kapcsán

Megerősített hitvallási közösségben

Hitvalló közössége megalakulásának és a Második Helvét Hitvallás elfogadásának 450. évfordulóján ünnepi zsinatot tartott a Magyar Református Egyház 2017. június 24-én Debrecenben. Az alkalmon elfogadták a hitvallás új magyar fordítását, valamint a kanadai és a luxemburgi református diaszpóra is csatlakozott a határokon átvéelő zsinati közösséghez.

Velünk élő értékek

Áder János köztársasági elnök köszöntőjében a Vizsolyi Biblia fordításának jelentőségét hangsúlyozta, mely komoly fordulópont volt a magyar nyelv használatában és a nemzetudat erősítésében. „Ötszáz éve a reformáció azt üzent a világnak, hogy az embert nem csak a fejlődés és a javak birtoklása teszi boldoggá” – fogalmazott. A köztársasági elnök példaként említette Ady Endrét, Kölcsey Ferencet, Ravasz Lászlót, Szenci Molnár Albertet, Karácsony Sándort, Bibó Istvánt, Bethlen Gábort és Makai Sándort, mint a reformáció szellemiségének példamutató alakjait. „Nem a hitük tette őket naggyá, de hitük nélkül a tőlük kapott örökségünk másmilyen lenne” – mutatott rá. Áder János szerint, ha feltesszük a kérdést, mi a legnagyobb kincs, amit a reformáció adott a magyar nemzetnek, a választ is könnyen megtalálhatjuk: „Anyanyelv, zsoltárok, magyarságtudat – mindez a kultúránkba ivódott, a közös életünkbe épült, hozzánk tartozó értékek, de a legnagyobb jó nem más, mint a református magyar ember” – hangsúlyozta a köztársasági elnök.

Növekvő közösség

A Magyar Református Egyház 2009. május 22-én elfogadott alkotmánya lehetővé teszi, hogy a Magyar Református Egyházhoz csatlakozhassanak a Kárpát-medencén kívüli református közösségek is valamely Kárpát-medencei egyház vagy egyházkerület útján. Ezzel a lehetőséggel élve kérte csatlakozását a Kanadai Magyar Református Egyházak Szövetsége és a Luxemburgi Magyar Protestáns Egyesület.

A kanadai közösség nyolc évvel ezelőtt fejezte ki először csatlakozási szándékát, a megküldött dokumentumaik alátámasztották a szövetség magyar református egyházként való működését, ezért a Generális Konvent hozzájárult csatlakozásukhoz. A Kanadai Magyar Református Egyházak Szövetsége a következő években tárgyalásokat kezdett az általuk a csatlakozáshoz választott Tiszántúli Református Egyházkerület elnökségével, akik két képvisleti hely átadását ajánlották fel a szövetségnek.

A luxemburgi református közösséghez rend-

szeresen utaztak Kárpát-medencei lelkészek, melynek nyomán az ottani reformátusokban néhány éve felmerült az igény, hogy külön lelkipásztort kérjenek, így a Generális Konvent Elnöksége 2012-ben a Debrecen-nagytemplomi egyházköztség akkori lelkészét, Petró Lászlót bízta meg, aki évi nyolc vasárnap szolgált kint. Ezt követően a luxemburgi közösség létrehozta a Luxemburgi Magyar Protestáns Egyesületet, mely a Tiszántúli Református Egyházkerületen keresztül kérvényezte csatlakozását a Magyar Református Egyházhoz 2014 nyarán, melyet a Generális Konvent Elnöksége támogatott. A csatlakozás az egyházkerület képvisleti helyeinek számát nem érinti.

Összetartó hitvallás

A Kálvin János Kiadó kezdeményezése nyomán 2013-ban vette napirendjére a hitvallás új fordításának kérdését a Magyarországi Református Egyház Zsinatának elnökségi tanácsa, majd a Generális Konvent Elnöksége. A Heidelbergi Káté új fordításának elfogadásával együtt „A Magyarországi Református Egyház hitvallási iratai” című kiadványából is új, átdolgozott kiadást tervezett készíteni a Kálvin Kiadó. A Generális Konvent Elnöksége a szöveg átdolgozása helyett végül új fordítás elkészítése mellett foglalt állást, melyet Buzogány Dezső professzor készített el és Bogárdi Szabó István dunamelléki püspök lektorált. Ezt követően egy Kárpát-medencei egyházkerületi delegáltakból álló bizottság dolgozott a szöveg véglegesítésén, megvitatta a fordítással kapcsolatos stilisztikai és teológiai kérdéseket, hogy a református hitvalló közösség megalakulásának 450. évfordulójára elkészülhessen a mai magyar nyelvű Második Helvét Hitvallás.

A Magyar Református Egyház zsinata, a részegyházak ajánlására, egyhangúlag elfogadta, hogy a II. Helvét Hitvallás átdolgozott szövege a Magyar Református Egyház egységesen használt szövegű hitvallása legyen. A részegyházak képviselői aláírták a II. Helvét Hitvallás megerősítéséről és az új magyar fordítás elfogadásáról szóló nyilatkozatot.

www.reformatus.hu

Isten Krisztusban mindent nekünk ajándékozott

Isten Krisztusban mindent nekünk ajándékozott, éppen ezért lehet „üdvbizonyosságunk, hiszen nincs olyan erő, sem fizikai, sem szellemi, amely elválaszthatna minket Isten szeretetétől” – hangsúlyozta Fekete Károly tiszántúli püspök a debreceni Nagytemplomban június 24-én elmondott igehirdetésében. A Magyar Református Egyház Zsinatának ülését követő úrvacsorás istentiszteleten a részegyházak püspökei

és főgondnokai végezték a liturgiai szolgálatot.

Az üdvbizonyosság himnuszának, diadalmas hitvallásnak, a páli élettapasztalatok summájának, az apostol felismerései esszenciájának nevezte a Róm 8,31–39 verseit Fekete Károly tiszántúli püspök. Az igehirdető rámutatott: az indító kérdés, amely egyházunk jelmondata lett, a szakasz végére feltételesből tétellé, kérdésből állítássá alakul: ha Isten velünk van, senki és semmi sem képes arra, hogy ellenünk legyen. „E három szóban, hogy Isten velünk van, benne van az egész evangélium” – mondta a püspök, hozzátéve, hogy Isten egyszülött fiát értünk feláldozva Krisztusban mindent nekünk ajándékozott, és hogy e tény tehet minket bizonyossá az üdvösségünk felől. „A »mindenem a tiéd« pazar gazdagsága ez. A protestáns puritánok sajátos életszemlélete táplálkozott ebből a hitből: Krisztussal együtt mindenhez közünk van, Isten Krisztussal semmit sem sajnál tőlünk. Hitték és vallották, hogy Krisztussal nemcsak a lelki áldásokat kapja meg a keresztyén ember, hanem mindent: új hazát, szabadságot, kenyeret, élethelethelet, gyermeket, jövőt, tehetséget és anyagi javakat, hivatást és művészetet. De tudták azt is, mindez Krisztushoz kötött. Hitük Krisztus-bősége kihat mindenre, de hitük Krisztus-fogyatkozása és Krisztus-nélkülisége is rávetül mindenre” – fogalmazott az igehirdető, aki szerint valahányszor hangot adunk elégedetlenségünknek, kiderül, hogy ez a Krisztus-fogyatkozás és Krisztus-nélküliség van duzzogásaink és vádjaink háttérben. „Nem a hit működik bennünk ilyenkor, csak gyávák vagyunk, és a mindent kínáló Isten iránti bizalom helyett a félelem és a kétség mozgat minket” – mutatott rá Fekete Károly, aki szerint ha belátjuk, hogy Isten valóban mindent nekünk adott, rájövünk, hogy a teljes üdvösségért teljes hálával tartozunk és lelkünk örömét kell megszólaltatnunk az élet apróságaiért is.

„Ha hozzá ragaszkodom, ha benne bízom, nincs olyan hatalom, amely kiragadhatna engem az ő kezéből, elválaszthatna szeretetétől. Nincs az a szellemi vagy fizikai istenellenes erő, amely érvényesülni tudna, amely elszakíthatna tőle vagy tönkretehetne minket. Mivel mindezek csupán teremtmények, amelyek sohasem szárnyalhatják túl az őket teremtő Szentháromság Istent. Vádlók, kárhoztatók és elszakítók minden korban támadhatnak, ahogy megannyiszor támadtak az elmúlt négy százötven évben is, de Istennek minden korra adott diadalmas válasza lett az, amit Krisztusban adott” – bátorította az igehallgatókat a tiszántúli püspök, aki szerint éppen ezért ma is érdemes itt lennünk és emlékeznünk, és érdemes továbbra is megtartanunk egyházunk vezérigéjét: „Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?”

Kiss Sándor / Reformátusok Lapja

Ünnepi nyilatkozat

A Magyar Református Egyház Közös Zsinatának ünnepi nyilatkozata, melyet 2017. június 24-i debreceni ülésén fogadott el.

A Magyar Református Egyház Közös Zsinata ma, az 1567-ben tartott debreceni alkotmányozó zsinat 450. évfordulóján, a reformáció 500 esztendejét felidéző emlékévkben, Istennek ad hálát egyházunk megtartatásáért, és Őt magasztalja azért a boldog megtapasztalásért, hogy a Szentháromság Isten a világ kezdetétől fogva annak végezetéig megtartja és megoltalmazza kihívott népét.

Hálát adunk Istennek az előttünk járó nemzedékekért, akiket Szentlelke által újra és újra felébresztett arra, hogy egyházunk a reformáció bibliai felismerései és hitvallásaink tanítása alapján rendezze be életét és végezze szolgálatát.

450 évvel ezelőtt, súlyos viták közepette, az evangélium szerint reformált egyház vezetői és testületei azért fogadták el a Második Helvét Hitvallást, mert teljes odaszánással igyekeztek az egyház életét és szolgálatát Isten akarata szerint megújítani, a téves tanításoktól megtisztítani, továbbá annak Krisztusban adott egységét megőrizni, és mindezekről mindenki számára bizonyosságot tenni.

Ezzel a döntéssel a debreceni zsinat a református keresztyén hit és élet, tanítás és szolgálat számára kívánt segítséget adni és mértéket biztosítani, csatlakozva a korabeli Európa számos egyházához.

A Magyar Református Egyház Közös Zsinata ma, a régiek megfontolását továbbra is elfogadva újra megerősítette ezt a Hitvallást.

A Zsinat - miközben hálát ad az előttünk járók felismeréséért és dicsőíti Istent a reformáció évszázados áldásaiért – a reformatori örökség és hitvallásos lelkület szellemében kinyilvánítja, hogy

- mindenkor igyekszik a Szentírás, valamint a keresztyén hit tartalmát még mélyebben megismerni, azt tanítani, gyülekezeteinek és intézményeinek életét e tanításhoz igazítani;

- mindenkor kész számot adni a keresztyén hitről és a Krisztusba vetett reménységről abban a világban, amelyben Isten jó teremtetését ismeri fel, és amelynek tartozik bizonyosságot tenni az Evangélium igazságáról, Isten üdvözítő akaratáról;

- bizonyosságot tesz a keresztyén hit és élet egységéről, és igyekszik elhárítani minden téves tanítást, amely Krisztustól elszakítva, ezt az egységet kívülről vagy belülről megbontani szándékozik;

- bűnbánattal és önvizsgálattal veszi számba az egyház életének és tanításának minden olyan megnyilvánulását, amely a múltban gátolta küldetése betöltésében vagy a jelenben veszélyezteteti az evangéliumról való bizonyosságtételének a tisztaságát és szolgálatának hi-telességét;

- „a jobbra taníttatás alázatával” – imádságban nem lankadva, a Szentírás tanulmányozva, a hittapasztalatokat megosztva, a teológiai munkálkodást megbecsülve – kész Isten Igéjének mélyebb és teljesebb megértésére, elkérve a kegyelemben való növekedés áldását, hogy egyházunk élete és szolgálata gazdagabb, teljesebb és hűségesebb legyen;

- hivatalos hitvallásaink értékeinek képviselője és elmélyült tanulmányozása mellett igyekszik a keresztyén hit jelenkori megvalósulásának körülményeit a feltételeit az egyetemes egyház többi részegyházainak tanításában és liturgiai örökségében is megismerni és megvizsgálni, a kölcsönös megbecsülés, a testvéri párbeszéd és megértés segítségével.

Krisztus a jövő! Együtt követjük Őt!

Debrecen, 2017. 06. 24.

A Magyar Református Egyház Közös Zsinata

„Őrizd a várat!”

Ez volt az igei mottója a Magyar Református Egyház ez évi egységünnepének, amelyet május 20-án rendeztek meg Nagyváradon, a nemrégiben felújított erődben. A Kárpát-medence egészéből összegyűlt több ezer fő részvételével zajló esemény igehirdetője és szónokai rámutattak: a magyar reformátusság megmaradásának záloga, ha megőrzi a rá bízott várat, Isten Igéjét, Krisztus igazságát.

„Őrizd a várat!” (Náh 2,1) – az egységünnep igei mottójához kapcsolódott *Bogárdi Szabó István* dunamelléki püspök, a Zsinat lelkes elnökének prédikációja. Vajon kinek, az Úr vagy a végnapjait élő asszír birodalmi főváros, Ninive népének szól-e a vár őrzésére buzdító prófétai felszólítás? Ha az előbbinek, talán a történelmi krízis, a végveszedelem, a közelgő háború és ínség idején megszólaló isteni biztatóként, vigasztalásként, ha pedig az utóbbinak, az emberi hatalmaskodást és elbizakodottságot megszegyénítő isteni gúnyként, iróniáként értelmezhetjük. Ha az utóbbiról van szó, most Ninive is megtudhatja – és meg is tudta –, hogy milyen hiábavaló a pusztá emberi igyekezet, most az asszírok is megismerik mindazt, amire eddig ők tanígtatták a kis népeket: a félelmet és a reménytelen küzdelmet, és megtanulják azt, amit a kis népek tudnak a birodalmakról, de a birodalmak nem tudnak önmagukról: napjaik meg vannak számlálva. „Százötven évig állt az Asszír Birodalom, de mi az az örökkévalóságnak?” – tette fel a költői kérdést az igehirdető, aki szerint nemcsak történelmi leckét, hanem

személyes, egzisztenciális tanítást is kapunk ebből a bibliai szakaszból. A hívő ember akkor ad jó választ a Náhúm által közvetített felszólításra, ha megőrzi Isten parancsolatait, tanácsait, igazságait, ha azt figyeli, keresi, hol mutatkozik meg az Úr hívása, kegyelme, és hogy hova, melyik útra küldi őt, amelyet minden e világi körülmény ellenére meg kell tartania. „A keresztyén ember egész élete őrző, odafigyelő élet, a hűség, az állhatatosság, az Istenhez fordulás élete” – hangsúlyozta az egyházi vezető, aki szerint magunkhoz kell vennünk Isten Igéjét, nem indulhatunk el nélküle, az igazság, vagyis az Úr karjaiba kell vetnünk magunkat, mert máskülönben meg ő sem tud megőrizni, megtartani minket.

Bogárdi Szabó István rámutatott arra a predestinációs igazságra is, amely szerint ha az Úr nem épít, hiába építenek az építők. „Boldog tapasztalat ez, egyszerre támad belőle remény és türelem. Még a legzaklatottabb helyzetekben is” – mondta a püspök, hozzátéve: ha Isten őriz és épít minket, akkor van remény a jövőre nézve, akkor nincs hiába a munka, a sok korán kelés és későn fekvés. Az igehirdető emlékeztetett arra is, hogy a jól megépített várak sosem az ostromlók ereje, hanem a belül támadó félelem, árulás vagy a kimerülő készletek miatt esnek el. Amikor 1660-ban Nagyvárad védőinek meg kellett adniuk magukat a töröknek, az erőd átadásáért cserébe három dolgot kértek: szabad elvonulást és azt, hogy vihessék magukkal a nyomdát és a részben már kinyomtatott Bibliát. „Az életüknél is jobban ragaszkodtak Isten Igéjéhez” – mutatott rá a püspök, arra figyelmeztetve, hogy Isten nem hagyta elveszni magyar református népét, mint Ninivét, sőt összegyűjtötte azt, de csak addig fog összetartozni, amíg tudja, hogy jó az Úr, erősség nyomorúság idején, és őrizi az ő útját és igazságát, azaz őrizi a várat.

Isten tévelygő népének visszatéréséért és megújulásáért, a hitújítás mellett az életújulás munkálásáért, valamint az elsők bátorságáért adott hálát az igehirdetés után elmondott imádságában az Atyának Fekete Károly tiszántúli püspök. A Fiúhoz fordulva azt kérte, őrizze meg a napjainkban üldözött keresztyének hűségét, ne engedje bilincsbe verni Igéje üzenetét, és legyen útítársunk, hogy megnyíljon előttünk a megújulás útja, és áldássá lehessünk a világban. A Szentlélekhez pedig azért

könyörgött, hogy tegye maradandóvá bennünk a felismerést: az egyház ma is titokzatos valóság, továbbá hogy tanítson minket, hogy Isten valósága átragyogjon a jogi szervezeten, a régi szertartásokon, az életszabályokon, és gyülekezeteink valódi hajlékká váljanak szerte a hazában és a nagyvilágban. „Adj méltó egyházkormányzókat, hűséges presbitereket, aktív gyülekezeti munkatársakat, hogy készséggel és örömmel, a többi tag javára és üdvösségére odaszánjuk magunkat szolgálatodra. Áldunk, hogy nemcsak a nevesekkel és a hatalmasokkal tudsz egyházat, gyülekezetet, közösséget és nemzetet építeni, hanem ránk is számítász” – zárta imádságát a püspök.

Bár Isten mérhetetlen szeretetét és jóságából származó ajándékait az ember az Édenben sárba taposta, az emberiség történelme pedig a törést helyreállítani szándékozó kísérletek – reformtörekvések, megújulások, megtisztulások, egységkeresések – legtöbbször kudarcos, de csak azért is neki-nekifeszülő sorozata, a Teremtő türelme még mindig tart, fejtette ki *Csűrly István* királyhágómelléki püspök az egységnap házigazdájaként elmondott köszöntőjében. Szerinte ez a türelem kitartásra bátorít minket. „Mindez annak ellenére van így, hogy az ember alkalmatlanná lett Isten szavaiból felismerni a felkínált lehetőséget, az esély mögötti ígéretet, a mellé rendelt újrateremtő erőt” – mondta az egyházi vezető, aki végül arra figyelmeztetett: Isten megmentő, visszaajándékozó szándékára válaszolnunk kell, hitvallásra, hálára és tettekre kell készítenie minket, mert kopár lélekkel, üres szívvel a pusztává silányodó világban nem

lehet Édent álmodni, Isten kertjének igazi kincseit visszaszerezni.

A történelmi koroktól függetlenül mindig jelenlévő ellenség veszélyére és az örökös fontosságára figyelmeztet minket a rendezvény igei mottója *Bara Lajos István* szerint. A királyhágómelléki főgondnok a népünk és egyházunkat ma pusztulással fenyegető veszélyek között „a bevándorlást, a megmaradást veszélyeztető kivándorlást, az európai dilettantizmust és a kisebbségi magyarság beolvasztására törekvő kísérleteket” emelte ki. A köszöntés hangsúlyozta: az ige ebben a helyzetben őrhelyeinkre parancsol minket: minden keresztyénnek úgy kell állnia Istentől kapott helyén, mint őrhelyen. „Feladatunk őrt állni, figyelmeztetni, utat mutatni a családjainkban, az iskoláinkban, a munkahelyünkön, a gyülekezeteinkben, hogy a ránk bízottak el ne vesszenek” – buzdította hallgatóit a főgondnok.

Az egyik legfontosabb nemzetmegtartó és nemzetegyesítő erőnek, az anyanyelv több évszázados őrének, a magyarság megmaradása biztosítékának nevezte a magyar kálvinizmust beszédében a magyar kormány képviselőjében megszólaló *Potápi Árpád* nemzetpolitikai államtitkár, aki szerint a református egyház e szolgálatát nemcsak a múltban végezte, hanem az országhatárokon belül és túl ma is. A politikus rámutatott: a magyar kormánynak ezért is célja az egyházi oktatás, ezen belül különösen a református intézményrendszer fejlesztése és bővítése szerte a Kárpát-medencében. Az államtitkár hozzátette: a reformáció korához hasonlóan ma újra meg kell erősítenünk a magyarságot meg tartó pilléreket, a magyar nemzet megújulását azonban csak a lelki ébredés hozhatja el, amelyben a reformátusoknak ma is kulcsszerepet kell vállalniuk.

A reformáció vallási, politikai és társadalmi jelentőségét méltatta megszólalásában *Victor Opaschi* román vallásügyi államtitkár is, hangsúlyozva a vallásszabadság és a demokrácia alakításában betöltött szerepét. „Az ötszáz évvel ezelőtti törés ellenére a reformáció az egység üzenetét hordozhatja, mindenekelőtt a reformált egyházak egységében, mert testvérek vagyunk a megújult és a megújuló hitben, de egyszerre minden Krisztus-hívővel is egységben” – vélekedett köszöntőjében az állami Reformáció Emlékbizottság nevében Kiss Sándor.

fotó: Nagy Károly Zsolt

Tizedszerre volt Magvetés Konferencia

Június 27-én tartották a Magvetés Református Konferenciát, amely minden évben a Békés-Tarhosi Zenei Napok (BÉTAZEN) egyik rendezvénye. A helyszín ezúttal is a református templom volt. Fókuszban a fontos évfordulók álltak.

Kovács Dániel, a SZKIRG igazgatója azzal kapcsolatban tartotta meg személyes bizonyosságtételnek szánt előadását, hogy idén van 25 éve, hogy a református egyház visszakapta a gimnáziumát. „Igazgatói megbízatásom 6. tanévének a végén csendes és mély hálaadással tekintek a személyes békési múltra és jelenre, itteni lelkipásztoraimra, testvéreimre a gyülekezetben, segítőtársaimra a fenntartói és intézményi vezető testületekben, kollégáimra és munkatársaimra a feladatkörök minden szintjén. Mára már – történjék velem bármikor bármi – senki sem veheti el a személyiségem lényegi tartalmaiból azt a velem született és engem magának jegyző sajátos békésiséget, amely – meg vagyok győződve róla – arról a bizonyos függőleges ágról lett nekem szárvá. Intézményiünk igazi történetét igazából mindannyiunk személyes történeteiből rakhatnánk össze. De előbb mindenki engedje,

hogy a személyes életeseményeire rávetüljön annak a függőleges ágnak a fénye, és az a fény értelmezze a történeteket. Mert mi mindnyájan azok vagyunk, akik abban a fényben vagyunk. Mert az a függőleges ág a Megváltó Jézus Krisztus gólgotai keresztje. A „Szege di” igazából akkor lesz az, ami, ha minden álságos sandaságtól mentesen egy szívvel felcseréli saját igazát azzal a tulajdonított igazsággal, amelyet Jézus Krisztus szerzett mindnyájunknak. Persze, nem muszáj. „Csak” szabad. Én ebben a mennyi fényben látom a „Szege di”, amelynek az én kicsiny életem is – hála érte – része lehetett. Isten áldja és őrizze tovább szeretett iskolánkat!” – mondta.

Mucsi András középiskolai tanár, református presbiter a reformáció előzményeit és kibontakozásának körülményeit vette nagytit alá. A reformáció egy régóta tartó folyamat betetőzése volt. A reformáció teológusai ismét elővették az úgynevezett előreformátorok tanításait. Egyházaink szellemi elődei a valdenssek, valamint John Wyclif angol és Jan Hus cseh teológusok voltak. Fontos előzményt képeztek a kaotikus erkölcsi állapotok a reneszánsz korában a Vatikánban. A nemzetállamok megerősödése azt hozta magával, hogy nem nézték jó szemmel az uralkodók a pápaság politikai ténykedését a saját országuk területén. A humanizmus a reneszánszsal egy időben jelentkezett. A humanista tudósok jó minőségű ókori latin és görög szövegek után kutattak és közben felismerték, hogy a Bibliában lefektetett elvekkkel nem teljesen egyezik koruk egyházi gyakorlata. A növekvő feszültség a reformációban csúcsosodott ki. 1517-ben indította útjára mozgalmát Martin Luther német szerzetes, akinek a munkássága döntő volt a reformáció sikeréhez. A reformációt a fejedelmek és a városok önkormányzatai vitték sikerre, ebben nagy szerepe volt annak is, hogy meg tudták kaparintani a jelentős kolostori vagyont, valamint az egyház feletti irányítást. Az előadó kiemelte, hogy a protestánsok jól használták koruk médiáját: a könyvnyomtatást és a prédikációt/szószerket.

Dr. Petneházi Zsigmond egyházmegyei jogtanácsos a reformáció hazai terjedésével és különösen a török hódoltságban betöltött szerepével foglalkozó előadást tartott. Mint mondta, hazánk a kereskedelmi útvonalak metszéspontjával fekvő, viszonylag fejlett ország volt. A keresztyénység már ötszáz éves múltira tekintett vissza ekkor. A protestantizmus több hullámban jelentkezett, de elmondható, hogy a törökök által megszállt

területről a lutheranizmus eltűnt, a többség református lett, de megjelent az unitárius vallás és bizonyos mezővárosokban fennmaradt a katolicizmus is. A hódítás konszolidációja miatt is fontos volt a vallási tolerancia az Oszmán Birodalomban. A protestánsok mellett éltek itt bevándorló szerb ortodoxok, bosnyák katolikusok és zsidók is. A reformáció terjedését a katolikus egyház összeomlása, valamint a fiatal, dinamikus prédikátorok megjelenése is elősegítette. Az egyetemi oktató kitért az Erdélyi Fejedelemség vallási helyzetére is. 1568-ban kimondták a négy felekezet egyenjogúságát és ezzel Erdély példát mutatott Európának a vallási toleranciából.

Bagita Attila középiskolai tanár, református egyházközségi gondnok (Mezőberény) 1867, a kiegyezés éve címmel tartotta meg előadását. A kiegyezés az Osztrák-Magyar Monarchia létrejöttének éve. Ekkor a magyar rendek a Habsburg-házzal egyeztek ki és nem Ausztriával, ezzel létrejött Európa – Oroszország után – legnagyobb alapterületű állama. 1849 azt bizonyította, hogy erre a birodalomra szükség van még, egyensúlyozó szerepe volt. Akkor még senki sem fogadta el a független Magyarországot. Londonban úgy gondolták, hogy Európában legyen béke, ebben fontos szerepe volt a Habsburg Birodalomnak, amely féken tartotta az oroszokat és a poroszokat. Amikor a franciák és az oroszok szövetséget kötöttek, ennek a szerepnek vége volt. Magyarországot 1849 után szétdarabolták, tartományi szintre súlyosztették. Mivel azonban a birodalom felét tette ki és a Habsburgokat jelentős külpolitikai kudarcok érték, szükségessé vált a kiegyezés. Ebben Deák Ferencnek hatalmas szerepe volt, akit Bagita Attila zseniális képességű politikusnak nevezett. Deák megkötötte a reális kompromisszumot, amelynél nem lehetett jobb találni. Hazánk 1867-1918 között az 1100 éves történelmünkben a lehető legnagyobb fejlődést produkálta. A konferencia előadásai az elmúlt tíz év összes előadásával együtt hamarosan egy konferenciakötetben jelennek meg.

Célt kell kitűzni, amiért tenni is kell

A Szegedi Kis István Református Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium tanévzárójára rendhagyó módon nem vasárnap, hanem szerdán került sor a késő délutáni időszakban. Az igehirdetés az értékek megkereséséről szólt.

Máté evangélium egyik szakasza (13,44-46) az értékes kincsről és a nagy értékű gyöngy megtalálásáról szól, amelyért a megtaláló mindenét odaadja. Ilyen kincsnek nevezte Katona Gyula esperes a tudás megszerzését. A kérdés: Mit teszünk mi ezért? A cél kitűzése fontos, de ezért tenni is kell. Egyre kevesebb embernek van manapság szellemi látása, célja, és a korszellem sem kedvez az egyenes beszédnek. A kincs megtalálása és birtoklása felelősséggel is jár. A történelem is arra tanít, hogy sok ember a vagyonát felelős célra szánta. A keresztyén ember felelőssége, hogy ne csak a világban legyen felelős és érezze magát otthon, hanem a mennyben is.

Kovács Dániel igazgatói beszédében köszönetet mondott a szülőknél az együttműködésért és a tanároknak a kemény munkáért, a diákokat pedig arra figyelmeztette, hogy viselkedésükkel a szünidőben is az intézményt képviselik.

Ezt követte a kitűnő és jeles tanulók jutalmazása, majd a Myra Talentum díjat adták át Patkás Petra Lina 4.a osztályos tanulónak, aki alsó tagozaton kiváló teljesítményt nyújtott.

A nyugdíjba vonuló Ökrösné Baji Katalin óvodai intézményegység-vezető megkapta a Pedagógus Szolgálati Emlékérmet, amelyet Kovács Dániel és Palatinus Pál adtak át neki. Ezt követte a kisénekkar tagjainak jutalmazása.

Mucsi András

„Az Úrtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben... (Zsolt 118,23)”

Örömmel tudatjuk olvasóinkkal, hogy **Molnár Máté**,
egyházközségünk beosztott lelkésze és **Sas Sarolta** református hitoktató

2017. augusztus 11-én (pénteken) 16³⁰-kor

kéri ünnepi istentisztelet keretében Isten áldását a közös életükre.

Az ünnepi alkalomra szeretettel várjuk gyülekezetiünk minden tagját és az ifjú pár barátait, tisztelőit!

A 2017-es presbiter- és gondnokválasztás elé

A presbiter feladata

A presbiterről az Újszövetségben olvasunk. Az apostolok a Szentlélek vezetésével minden gyülekezetben véneket állítottak szolgálatba. Ezeket a véneket nevezzük ma „presbitereknek”. Az Ószövetségben is voltak vének, valamilyen vezetői feladatokat ellátva. Az őskereszténység vénei a prédikátorral együtt vezették a gyülekezetet. E munkamegosztással védelmezte Krisztus az egyházát egyesek hatalomvágyó fellépésétől. A presbitereknek tehát irányítaniuk és gondozniuk kell a gyülekezetet. Ehhez kapcsolódóan olvasd el a II. Helvét Hitvallás 18. Fejezetét. E fejezet címe: „Az anyaszentegyház szolgálói; azok rendeltetése és kötelességei”.

Lássunk néhány sort e fejezetből:

„Az Újszövetség népének szolgálait különböző néven nevezik: apostoloknak, prófétáknak, evangélistáknak, püspököknek (felvigyázó), presbitereknek (vének), pásztoroknak (lelkész, lekipásztor) és tanítóknak (I. Korintus 12,28; Efézus 4,11...”

„Az egyházi szolgák feladatai sokfélék, ezeket azonban a legtöbbször két dologra vezetik vissza, amelyekben minden más bennfoglaltatik: Krisztus evangéliumának tanítására és a sákramentumok helyes kiszolgáltatására...”

A presbiterekkel szembeni követelmények

Mindenekelőtt az I. Timóteus 3,1-7-ben és Titus 1,7-9-ben közli Pál apostol a gyülekezetet, milyen feltételeknek kell megfelelni a presbiteri tisztben.

A presbitereknek nagyszerű feladatuk van (I. Timóteus 3,1), ám nem kell idealizálnunk ezt a tisztséget, mert ellátása sokszor teljes embert és önfeláldozást követel. De úgy sem kezelhetjük, mintha semmit sem jelentene.

Amikor az ígében a presbiteri tisztség feltételeiről olvassuk, három elem tűnik fel:

1. A tisztségviselőnek nem kell magasan kvalifikálnak lennie.

2. Az I. Timóteusi és a Titushoz írt levélben Pál világos feltételeket szab a presbiteri tisztséggel kapcsolatban.

3. Előrehaladást tapasztalhatunk az üdvtörténetben, amikor III. Mózes 21-et hasonlítjuk össze I. Timóteus 3-mal és a Titus 1-gyel, ugyanis míg az Ószövetségben a hangsúly inkább a gyakorlati tényezők, addig az Újszövetségben az etikai elemek hangsúlyosabbak.

Az első feltétel, hogy a presbiter feddhetetlen legyen. E szóval általános normát fogalmaz meg az Újszövetség, ami azt jelenti, hogy egy presbiternek minden tekintetben tisztának és erkölcsösnek kell lennie, hogy semmilyen tekintetben ne lehessen rábizonyítani valamilyen tisztátalanságot.

A második feltétel, hogy a presbiter egyfeleségű férfi legyen. Erről az apostol más helyen is szól, számára láthatóan nagyon fontos ez a kérdés. A kifejezés nem azt jelenti, hogy ne legyen felesége a presbiternek, hanem azt, hogy semmiképpen ne legyen házasságtörő. Ez a vétek előfordul az egyházban is, mindenekelőtt azért, mivel Krisztus és a gyülekezet kapcsolatát is legtöbbször a házasság hasonlatával írják le. Vö. Efézus 5,32: „Felette nagy titok ez, de én a Krisztusról és az egyházzal szólok”.

A presbiteriség harmadik feltétele az, hogy józan, vagyis „mértékletes” legyen, s ne vágyjon minél nagyobb luxusra.

A negyedik feltétel, hogy a presbiter „meggondolt, higgadt” legyen. Leginkább az önuralom kifejezéshez áll legközelebb e szó jelentése. Az otthoni, gyülekezeti vagy munkahelyi beszélgetésekben olyan legyen a presbiter, akiről mindenki tudja, hogy képes uralkodni magán.

Az ötödik feltétel az, hogy a presbiter legyen képzett, művelt, de olyan, aki tisztában van saját korlátaival.

A hatodik feltétel az, hogy a presbiter legyen vendégszerető. Keleten a vendégszeretet fontos erény volt. A fiatal keresztény egyházban ezt különösen az állandóan úton lévő prédikátorok miatt emlegették, akiket a gyülekezet tagjainak illetett vendégszeretettel és barátsággal fogadniuk.

A hetedik feltétel, hogy a presbiternek jól kell tudnia tanítani másokat. Vagyis képesnek kell lennie arra, hogy átadja másoknak a Bibliából tanultakat.

A továbbiakban négy negatív, és három pozitív feltétel következik.

A negatívak: ne legyen részeges, ne legyen indulatos, sem verekedős, sem pénzsóvár, valamint ne a frissen megtértek közül legyen megválasztva.

A pozitív feltételek: legyen barátságos, azaz szelíden viseltessen mások iránt, saját házát jól igazgassa, és a kívülről, mint pl. az éjjeli őr, kedvező bizonyosságot tegyenek róla.

Amikor a Titus 1-et ajánljuk olvasásra, feltűnhet, hogy ebben a szakaszban tulajdonképpen nem találunk semmilyen új szempontot a presbiterektől megköveteltekkel kapcsolatban. Pál ugyanis itt a mindennapi életre vonatkozó megjegyzést tesz, azt kérve a presbiteről, hogy Isten házában jó őrizője legyen. Titus 1 végkövetkeztetése tehát az, hogy a presbiterek tanítása és életvezetése ne térjen el egymástól.

forrás: www.presbiterkepzes.hu

A mi elvándorlóink, I.

Pankota

Katona Gyula Esperes Úr engedelmeiből és bizalmából évek óta végzek tudományos kutatást a békési református eklézsia levéltárában. Néhány hónappal ezelőtt Sipos Ferenc Budapesten élő, de békési kötődésű történész barátom kérésére utána néztem, hogy maradt-e fenn Sipos Sándor egykori békési lelkészről valamilyen feljegyzés. Ilyet nem találtam, viszont ráletem egy valódi várostörténeti kuriózumra. Mégpedig egy 1759-1824 között vezetett jegyzőkönyvre, melynek fedelén a következő, jóval későbbi keletű ismertető szöveg áll: „Prototyp jegyzőkönyv, 1759.”. Az ismereteim szerint eddig még senki által nem hasznosított, 277 számozott oldalon teleírt könyvecske csupa-csupa érdekességet tartogat számunkra. A végrendeletek, hagyatékkal kapcsolatos ügyek mellett olyan kuriózumok vannak itt, mint a város cselédjeinek (juhászok, gulyások) éves konvenciói (járandóságai), ami azért is érdekes, mert kiderül, hogy ők szinte teljesen románok voltak. Van itt egy korai összeírás a békési görögökről, így ezek a helyi ortodox templomot építtető közösség történetére is remek források. A jegyzőkönyv 248-249. oldalán viszont egy rendkívül érdekes és értékes összeíráson akadt meg a szemem.

Városunk egyik fő feladata, hogy tartsa a kapcsolatot az elszármazott diaszpórákkal, mivel nekünk is megvoltak a magunk elvándorlói. A megboldogult Mester Péter Tanár Úrnak köszönhetően máig remek a kapcsolat a Torontál megyei Magyaritébével (ma Szerbiához tartozik), ahová még a 18. század végén vándorolt ki sok békési család. Újabban egyre több helyi lakópatrióta csatlakozik a Mucsi András Presbiter Úr (egyben képviselőtársam), valamint Pocsai Ildikó Tanárnő által kezdeményezett, Bihar megyei Hegyközkovácsival (ma Románia) való kapcsolattartáshoz. Oda az 1900-as évek elején költözött sok békési és okányi család, ezért nem véletlen, hogy a település főutcáját jellemzően Békési sornak nevezik.

Az alábbi irat viszont arról tudósít, hogy 1807. március 1-jén és április 1-jén összesen húsz békési református költözött át a szomszédos, Arad megyei Pankotára. Nyilvánvalóan családotól mentek el, tehát elég komoly csoportról beszélhetünk. A neveket olvasva jól ismert, városunkban ma is létező békési családnevekkel szembesülünk, s ráadásul azért is értékes a forrás, mert ekkor még többnyire kiírták a ragadványneveket is: Berényi, Debreceni, Gerlai, Katona, Malmos, Vicza (!). Ez azért is fontos, mert ma már a legtöbb helybéli nem tudja, hogy mi is áll a neve elején álló betű mögött. Még egy érdekességre felhívnám a figyelmet. Az áttelepülések nem mindenkinek jöttek be, így Magyaritébéről is sok helyi lakos haza-

tért annak idején. Talán nem véletlenül van így a ma is jól ismert Pankotai családnévvel, ami nézeteim szerint egy visszaköltözött és gyakori vezetéknévet viselő család ragadványnevéből jött létre!

1^a Március 1807. Feljegyzése azon békési lakosoknak, akik lakhelyeket más lakhelyekre változtatták

1.	Gerlai Szabó Mihály	Nemes Arad Vármegyébe, Pankotára
	Megyeri András	detto
	Turgonyi István	detto
	Ifjú Dobi Samu	detto
5.	Harmati Mihály	detto
	Berényi Kovács András	detto
	Malmos Futaki János	detto
	Bakró Pál	detto
	Kádas János	detto
10.	Réda István	detto
	Réda Mihály	detto
	Jakuts Mihály	detto
	Csökmei Istvánné	detto

1^a Április 1807. elmentek Békésről

	Katona Sütő János	Pankotára
15.	K. Nagy Mihály	detto
16.	Vicza Varga István	detto
	László István	detto
	Debreceni Szabó András	detto
	Hídvégi Mihály	detto
20.	Dohányos András	detto
9 ^a 8 ^{bris} 1807.	Sas István szűts	F[üzés]. Gyarmatra
	Sas József csizmadia	detto

Seres István

Gyülekezeti anyakönyvi hírek

(2017. április 06 – 2017. július 20. között)

Megkereszteltetett: Lakatos Kristóf, Takács Gergő, Kis Viktória Anita, kiu Blanka Szofi, Kiss Mercédesz, Kiss Sándor, Nagy Szilvia, Samu Attila, Lovas Dániel, Prjevara Ákos, Szűcs Tímea, Lovas Máté, Kiss Dezső, Korcsok Katalin, Kecskeméti István, Kiss Martin János, Matyi Márk Zalán, Ollári Hunor, Ollári Zora, Sütő Levente, Sipter Andor, Pribojszki Médea, Nagy Miklós, Krista Noémi Kata, Kürti Petra Kata és Pásztor Dóra. Felnőttkeresztelés vastag betűvel szedve.

Konfirmáltak: Lakatos Kristóf, Kiss Sándor, Nagy Szilvia, Samu Attila, Szűcs Tímea, Lovas Máté, Kiss Dezső, Korcsok Katalin, Kecskeméti István, Kiss Martin János, Lovas János, Farkas Anita, Székely Sándor, Vida Borbála, Nagy Balázs, Szilágyi-Csuta Máté, Gyapjas Andrea, Páskuj László, Perei Flóra (Kamut), Perei Kinga (Kamut) és Perei Lilla (Kamut).

Házasságukat megáldatták: Almási István és Tokaji Erzsébet, Csapó István és Kis Nikolett, Szűcs Attila és KorcsokTünde, Kocsor Zoltán Imre és Szabó Eszter, Katona Gyula és Gyarmati Tünde, Balogh Bence és Telekdi Edina, Szilágyi Imre és Molnár Andrea.

Elhunytak: Balog Imre (92), Szűcs Gábor (54), Durkó Mária (92), Kovács István (63), öz. Czövek Andrásné Varga Erzsébet (69), Gergely István (79), Szabados László (85), Berecz László István (85), Mladonyiczki János (84), Szilágyi Lászlóné Hajdu Eszter (89), Hévizi Anna (85), Baji Imréné Lipcsei Anna (81), öz. Pikó Imréné Bakos Erzsébet (98) és Tamási Géza (86).

Jézus mondta: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz énbenem, ha meghal is, él, s aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha.” (Jn 11,25-26.)

Molnár Máté konfirmációi prédikációja

„Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívtattál, amelyről vallást tettél szép hitvallással sok tanú előtt.” 1Tim 6,12

A „Holt költők társasága” című film, a következő kis versike miatt vált híressé: *„Szakajtsd a rózsá bimbaját, /Élvezd, amit a percad, /a virág ma mosolyog rád, /holnap már holtá hervad.”* Azaz, Carpe diem, élj a mának – biztatja a filmben az angol tanár 16 év körüli diákjait egy amerikai gimnáziumban. Ez a tanár a fiatalokat egyéniségre, önálló gondolkodásra, életre és élni akarásra buzdítja. Tulajdonképpen egy olyan életre, amelyet valóban érdemes élni. Amelyet élvezni lehet, amely nem unalmas, nem szürke.

Ezt kívánjuk mi is! De senki sem gondolná azt, hogy éppen a konfirmáció szép ünnepén fogtok ösztönzést adni arra, hogy lépjete ki a hagyományos keretből, az elvárások, és a szülői tekintély hatása alól. Nem, én valami egészen mást szeretnék a szívetekre helyezni. De van azért mégis valami, amiben nagyon hasonlít a versrészlet a „Holt költők társaságából” és a Pál apostolnak a leveléből: *„Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet.”* Életre hív mindkettő, de azért mégis más életre.

Sokan gondolkodnak úgy, hogy az egyház, a templom, a gyülekezet egy unalmas hely. Tele van unalmas emberekkel, régi a templom, régiek az énekek, érthetetlen a prédikáció, semmitmondó az imádkozás. Sokan azt érzik, hogy felesleges időtöltés az egész. Sokan úgy gondolják, hogy az élet valódi kiteljesedése, az álmok megvalósítása, csak távol a templomtól és egyháztól, távol gyülekezettől és távol Istentől lehetséges.

De én bízom abban, sőt hiszem is, hogy mindannyian, akik Krisztus követése mellett

döntöttünk, tudjuk nagyon jól, hogy Isten ígéje nem egy olyan életre serkent, amire igazak lennének a fent említett elgondolások. Pál a levélben egy olyan életre hívja tanítványát, ami tele van izgalommal, harccal, konfliktussal, döntéshelyeztetel, kihívással. Ráadásul azt is mondja, hogy nem kell egyedül lenni ebben a küzdelemben. Nem csupán a maga képességére számíthat az ember, nem csupán a maga tehetségében reménykedhet.

Így lehet, így kell, és igazából csak így érdemes nekivágni az életnek: iskola- és pályaválasztásnak, szakma- és munkahelykeresésnek, párválasztásnak, családalapításnak, tudva azt, hogy nem vagyunk egyedül a harcban. Krisztus ott lesz mellettünk. A hit nemes harcát megharcolni nem azt jelenti, hogy a világ figyelmének középpontjában, reflektorfényben kell leélni az életet, hanem azt jelenti, hogy a legegyszerűbb dolgokban keresztyén emberként Krisztusra nézünk, Istenhez könyörgünk bölcsességért, a Szentlélek erejében bízunk. Elérhetünk világi mérce szerint nagyon sokat az életben, de ugyanakkor nagyon keveset is. De nem ettől lesz értékes vagy kevésbé értékes az élet, hanem attól, hogy a hit nemes harcát harcoljuk meg.

Van egy szó a most felolvasott igeszakaszban, amit magyarul úgy fordítottak le, hogy nemes. Harcold meg a hit nemes harcát. Az eredeti görög szövegben a sokféleképpen fordítható jó kifejezés áll. De mégis van valami többlet, valami plusz abban, ahogyan a fordítók ezt írták: nemes. Mert mintha értékét veszítette volna ez a szavunk. Mintha teljesen kiment volna a divatból. Mert mit is jelent nyelvünkben az, hogy nemes? Nem csupán a történelmi idők eltűnt arisztokráciáját, hanem azt, hogy valaminek neve, minősége, igazi értéke van! A hit nemes harcát megharcolni tehát azt jelenti, hogy igazán jó dolgokért küzdeni, igazán minőségi dolgokért menni előre, belső értékekért kell megdolgozni.

Maga Krisztus hív el egy olyan életre, amelyben nem fontos az, hogy milyen sikereket is érünk el. Mert az igazi boldogság, az igazi siker az abban van, ahogyan megpróbálunk Krisztus szerint élni: szeretetben, és szeretettel; hittel és hitben; a másakra oda-figyelve, a másikkal dolgozva, a másinak engedve, békességre törekedve. Krisztus sosem elégszik meg azzal, hogy csak annyit mondjon: éljete a mának és ragadjátok meg a pillanatot, hanem azt mondja, ragadjátok meg az örök életet, mert az élet több, mint a pillanatnyi öröm. Az élet mindig az örökélet felől nézve nyeri el igazi értelmét.

Konfirmációi prédikáció – 2017. május 28.

Köszönjük fotót a Juhos Fotónak

...hogy visszataláljunk az úthoz...

„Akkor adjuk át élő hálaáldozatként az életünket Krisztusnak, amikor közbenjárói szerepet vállalunk az egymásnak feszülő társadalmi rétegek között és felvállaljuk a hit szerepét – hangoztatta a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke az év első istentiszteletén. Így folytatta: hálaadásból cselekszünk, amikor a kitarótan jelenlevő ateizmus és a mumusként emlegetett „keresztény kurzus” között kiválasztottság-tudattal merünk élni. A reformátoroktól megtanultuk, hogy Isten küldetést bízott ránk, és ez a fontos, nem a szélsőségek. Amikor a gyökértelesen kozmopolitizmus meg a sokkoló vadmagyarság között tudunk igazán tiszta nemzettudattal dönteni; megdicsérni azt, ami helyes és elvetni az emberellenest. Amikor a profitcentrikus gondolkodású műgazdagok meg a lesújtó szegénységgel küszködők között meg tudunk maradni önzetlen felebarátnak, és akinek rád van szüksége, annak tudsz adni. Amikor a vallásoskodás és a szent társaság fölé emelkedve a Szentírásen tájékozódva hitvallásosan tudjuk kifejezni magunkat. Nagy szükség van arra, hogy visszataláljunk az úthoz, ami a Bibliából tájékozik. Gyakorta megkérdezzük, hogy miért vagyunk olyan hatástalanok. Vannak érveink, mentegetőzéseink. Isten válasza az, hogy amikor jöttek a nagy próbák, döntő útelágazódások, kibíráható kísértések ideje, nem az ő igéjén tájékoztunk, hanem lepaktáltunk a világgal. Megnyertük a világ pillanatnyi kegyét, és elvesztettük Isten megtartó erejét. Ez történelmi tanulság. Ha ezt átlátjuk, megértjük azokat, akik számon kérik rajtunk, hogy legyen egyház, a templomba járón pedig azt, lássék meg rajta: az istenháza küszöbét koptatja. Látsszon rajtunk, hogy kihez tartozunk, kinek a szava a zsinórmértékünk. Akkor lesz áldás rajtunk, ha nem a világhoz igazodunk, hanem Istenhez. Erre hív el minket egész esztendőben. Jézus testté lett, mindegyikünkhez alkalmazkodott, saját és személyre szabott utakon jön hozzánk, így akar ránk találni 2017-ben is. Igazodik, hogy nekünk könnyebb legyen az ige szabásmintájának követése.”

Dr. Fekete Károly püspök

Református Tábor - Bélmegyer

Az idei nyáron a szórvány gyülekezetek alsós gyermekei számára szerveztünk tábort Bélmegyeren. Összesen 30 gyermek vett részt a napközis táborban akik Bélmegyeren kívül Kamutról, Muronyból és Tarhosról érkeztek.

A napi programok mindig egy adott bibliai történetre épültek. A héten Pál apostol nyomában indultunk el. A bibliai foglalkozás után sportvetélkedőkkel és kézműves foglalkozásokkal is igyekeztünk élménydússá tenni az első bélmegyeri református tábort.

Ezúton is köszönetet mondunk a segítőknek és a támogatóknak.

Molnár Máté

Orgonahangverseny

A BÉTAZEN keretében ismét volt orgonahangverseny a templomunkban. Az egy órás hangversenyen régi ismerősünk, Pálúr János, a Fásori Református Egyházközség orgonistája és Baracska Judit operaénekes, a IX. Nemzetközi Simándy József Énekverseny I. helyezettje szórakoztatták a közönséget.

Köszönjük a BékésMátrix vállalkozásnak, hogy rendelkezésünkre bocsátotta a lapban megjelentetett fényképeket!

Középkori templomok útján

Gyülekezeti kirándulás az ország északkeleti részében

A Reformációs emlékbizottság pályázatának keretén belül, április 8-9-én 28 fő indult el Békésről a középkori templomok útján. Élményekben és látnivalókban gazdag utazáson a Szabolcs-Beregi Egyhámegye, Beregi – Tiszahát

vidékén régmúlt időket idéző világba érkezhettünk. Árpád -kori, hófehér házikóra emlékeztető templomok sora tárult elénk itt, melyeket a 13. században építettek. Ám a reformátussá vált lakosság rendre lebontotta a templom sekrestyéjét, ennek ellenére, mintha még a reformáció terjedése is óvni akarta volna az évszázadok falakra festett örökségét. Így a templomok falképeit egyszerűen csak lefestették. Majd ezt a réteget lekaparva a restaurátorok gyönyörűen feltárták a napjainkban látható festményeket. Így lehetséges, hogy a ma oda látogatók köztük mi is értékes kincsekre bukkantunk. Elsőként Beregdarócon, kipihenve a busz fáradalmait, tekinthettük meg a templomot. Amelynek csillogos mennyezete, kékre festett padjai mintha közelebb hozták volna hozzánk a megfoghatatlant. Majd utunk ezután Márokpapira vezetett, amely templom különlegessége, hogy a falakon növényi motívumok láthatóak kívül, belül, köztük az élet fája, amely kitűnően tükrözi az

egyszerű parasztemberek szépre való törekvését. Látható még freskóként a templom hajójában a keresztre feszített Krisztus és a dicsfénybe festett Madonna. Utunk következő állomása a csarodai mosolygó szentek temploma. Belépve a pici templomba, szembe az ajtóval festett szentek sorát láthatjuk. Teljes alakban és szinte teljes épségükben helyreállított freskók ajkukon piciny mosollyal ábrázolja a szenteket, az országban egyedülálló módon. Nyugalmat és békességet árasztva az arra látogatókban. Ezzel a nyugalommal indultunk tovább Lónyára. Lónyán a református templomban 3 korszak freskóit láthatjuk a falakon. A 13. századi Sárkányölő Szent György töredékes képe, a 14. századból bibliai jelenetek, majd a reformáció után készült indás, szegfűmintás díszítés pompázik. Ezen templom látogatása után, a nap is nyugovóra tért, így mi is megpihenhettünk beregdaróci szálláshelyünkön és készülhettünk testben és lélekben a másnapra, hiszen virágvasárnapra ébredhettünk. Istentiszteletra Szatmár megyébe, a Himnusz szülőházájába indultunk el, Szatmárcsekére. Az istentisztelet után megnéztük a csónak alakú fejfás temetőt a. Az országban egyedülálló módon még ma is így temetkeznek az emberek. Itt ebben a temetőben nyugszik Kölcsey Ferenc is, akinek síremlékéhez is ellátogattunk. A virágvasárnapi istentiszteleten Katona Gyula esperes úr szolgált a szatmárcsekei gyülekezetben, majd a gyülekezet nagy örömmel látta vendégül ebédre a békési testvéreket. A testi-lelki feltöltekezés után a közeli Tiszacsécsére látogattunk Móríz Zsigmond „tündérkertnek” nevezett szülőfalujába, ahol a helyiek szívesen és büszkén mutatták meg az író szülőházát, és a Móríz-parkot.

Fáradtan ugyan de annál gazdagabban, élményekkel telve indulhatunk haza, és az Úr megtartó kegyelmének köszönhetően épségben meg is érkeztünk. Örülök és hálás vagyok, hogy lehetőséget kaptunk arra, hogy az ország keleti csücskének talán sokak által nem ismert kincseit láthattuk. Megérezhettük azt, hogy akár távol otthonunktól is hirdethetjük és dicsőíthetjük Istenünket, művészetben, vendégszeretben, közösségben.

Németh Csaba

Kistérségi találkozó Békésben

Kistérségi találkozót, reformációs ünnepséget tartottak 2017. május 13-án Békésen a Csongrádi, Békési, Nagykunsági egyházmegyéek gyülekezetei. A rendezvény célja a találkozás volt, olyan gyülekezeti tagok ismerkedhettek meg egymással, akik más egyházmegyében élnek, és különböző élethelyzetekben töltik be küldetésüket.

A három egyházmegye esperesének „egyház történetével” kezdődött a nap – olyan érdekes volt hallani, hogy Isten mennyi szálon szötte emberek sorsát, hogy végül itt álljanak előttünk a mában, mint lelkipásztorok, felelős egyházi vezetők.

Fekete Károly előadásában és a délutáni prédikációjában is az egyháztagok felelőségéről, mint a szolgálat lehetőségéről szólt, a talentumok példázatán keresztül a pozitív, követendő mintát, örömteli gazdagodást hangsúlyozva.

A hódmezővásárhelyi Szőnyi Benjámin Általános Iskola diákjai újra megörvendeztettek minket tiszta tekintetű és hangú jelenlétükkel, amint Szőnyi Benjámin szerepébe bújva elmesélték az ő történetét.

A bizonyágtevők a három egyházmegyét képviselve megálltak az úr asztala előtt, és megjelent előttünk az ő egyházképük bizonyágtevelükön keresztül.

Arany János egyházzenei igazgató segítségé-

vel próbáltunk közösen énekelni – itt még annak ellenére is kellemes élményben volt részünk, hogy van hová fejlődnünk.

A békési vendégszeretetet élvezhettük újra, összemosisolyogva azokkal, akikkel már több hete együtt dolgoztunk, és ismerkedve azokkal a testvérekkel, akik most kapcsolódtak be először ilyen találkozóra.

Tóth-Mihala Veronika programvezető, – Hirdesd az Igét!

Protestáns esték – sűrű programunk volt

Április – május folyamán háromszor is megtartottuk a Protestáns Estét a gyülekezetben. Az irodalom mellett a zene és a történelem is előkerült.

A sort Gellén János, iskolánk magyar-történelem szakos tanára nyitotta meg. Előadásának címe „A reformáció hatása a magyar irodalmi nyelv kialakulására” volt. A rendezvényre április 25-én került sor.

Május 2-án Szilágyiné Szabó Ágnes tanárnő, a Gaál Ferenc Főiskola Békési Szakképző Iskolájának magyar szakos pedagógusa a 200 éve született Arany Jánosról tartott érdekes előadást. A személyesre szabott megemlékezésen számos érdekes információt hallhattunk a neves költőről.

Május 22-én Szegedi Kovács György székesfehérvári, de békési rokonsággal is rendelkező költő irodalmi estéjét tekinthették meg az érdeklődők, amelyen Szeverényi Barnabás magyar szakos tanár tolmácsolásában voltak hallhatóak a kortárs alkotó versei. Közreműködtek: a Szegedi Kis István Református Gimnázium diákjai. Az este házigazdája dr. Szuromi Pál főorvos volt.

Katona Gyula esperes és Gyarmati Tünde, iskolánk felső tagozatának irodai munkatársa június 3-án szombaton kötött házasságot a református templomban. Az esketés szolgálatát Kovács Dániel igazgató, református lelkész végezte Zsolt 33,22 alapján. A házaspár korábban már polgári házasságot kötött, amelyre most Isten áldását kérték.

Marton Károly prédikált Békésen

Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; 9nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.

Efézus 2:8

Békés testvérfalujának, Magyarittabének református lelkésze, Marton Károly prédikált június 25-én a békési református templomban. Feleségével, Marton Ilonával a debreceni közös emlékszinati ülésre utaztak szombaton, és így a hétvégén a Katona-család vendégszeretét élvezhették. A bánáti egyházmegye korábbi esperese az Efézusi levél 2. fejezete 1-10. versei alapján hirdette Isten ígését a békési gyülekezetnek.

Impresszum: Békési Harangszó – megjelenik negyedévente. A lap a Békési Református Gyülekezet lelkészi hivatalában készül a Gyülekezet tagjai számára • Felelős kiadó: Katona Gyula lelképásztor • Szerkesztő: Mucsi András, e-mail: muci.kdnp@gmail.hu • A szerkesztőbizottság tagjai: Katona Gyula, Mucsi András, Zsombok Imre • Nyomda: Földesi Nyomda Kft. Békés • Kapcsolat: Békési Harangszó, 5630 Békés, Széchenyi tér 21., e-mail: brefegyh@t-online.hu